

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

S[e]c[undu]m remediu[m] co[n]tra luxuriam est corrigere linguam ne
turpia verba aut scurrilia proferat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De remediis cōtra

pariter regina celi purissima yirgo Maria: et omnis militia angelorum spirituum
atque tota cursa supernorum clivum sanctorum et sanctarum dei intuerit oia vicia ac turpia quae
Eadem fiunt in mundo. Quoniam debet libidinosi homines erubescere. Propterea legi
plū nota nus de abbate effremo viro sc̄illimo ex talis cogitatione quādā meretrice querens
se ad dūm. Nā fingēs de industria duxit illa ad fornicationem vices ei ut pmit
terer se ibi carnaliter cognosci. At illa rūdit quod nullo modo auderet p̄ verecūdiam
in aspectu astantium h̄ facere. Tūc ille sublūxit. Et quare soror mea nō verecū
daris tam grādes ac rātas miserias petitorum carnaliū corā tota celesti curia cōmīc
tere: ybi sunt q̄sl infinita mīlia: respectu vniq; q̄ te hic intueris: sicq; fracta in la
chrymis verā egit p̄niam. Et sic patet de p̄mo remedio luxurie.

Secundū remediū cōtra luxuriam est corrigerē linguam ne turpia verba aut
scurrilia p̄ferat.

Secondū remediū cōtra carnales voluptates est abstinerē a verbis immodicis ac turpibus: quod ut inquit Paulus. Corrumpt bonos mores colloquia
praua. et Isido. ait. Glanis sermo cito polluit mentem et facile agit quod libenter audis. Etsi Hugo in lib. de anima inquit. Glanis sermo vane conscientie est
index. mores hominis lingua pandit. quod sermo ostendit talis animus approbat: quoniam
ex abundantia cordis os loquitur. Hinc Hieron. ad demetriam in ep̄la quod incipit. Si
summo ingento: dicit sic. Sit autem sermo virginis prudens/modestus / et rarus: nec
tam eloquenter preciosus quam pudore. Directus omnes tuā te tacete verecundias:
Hieron. loquente prudentiam. Vide ac placidū semper eloquium tuū: ornari mixta cum graulis
tate suauitas: cum pudore sapientia sit certa atque librata suisq; opportunitate gra
Aurea p̄ uissimi silentij. hec Hieron. Inter oēs materias quod ab adolescentia usq; ad hāc etatē: dicit sic. Nunquam ver
bum in honestū audias: aut si audieris irascaris. perdite metes homini uno fre
quenter leuisq; sermone tentat claustra pudicitie. Ridere et irrideri secularibus
relinque. Grauitas tuā personā decet. Latonēq; illum dico censoriū et vestre
quondam yerbis principē qui extrema etate grecas liras nō erubuit censor: nec de
sperauit senex discere. et Marcū crassuz sc̄mel in vita sua scribitur r̄ississe Lucilius.
vnde et Psal. 51. Irascimini et nolite peccare. hec Hieron. Et ad mauricij fid
liā ait Hieron. Lapis emissus/sermo platus-quapropter diu ante p̄fērat cog
itandus est. Cum enim ybum sit nuncius cordis: sicut bonus homo de bono the
sauro cordis sui perfert ea que bona sunt: ita malus de malo thesauro cordis p̄f
 fert mala. Etsi quod ex abundātia cordis os loquitur: ut dicitur Mat. xii. ca. 30. sc̄tūs
Tho in. ii. q. cliij. ar. v. in responſione ad. iij. arg. dicit quod luxuriosus quod cor est
turpibus delectationibus plenū et cōcupiscētijs: de facili ad turpia verba et scur
rilia prumpit. Luxuriosus quodq; delectationē querit. ideo verba sua ad dele
ctionē ordinat vnde prumpit in yba ludicra. Et quod luxuriosa causat cecitatem
mentis et hoc luxuriosus prumpit in stultiloqua. Hinc moralis Grego. in. vii.
lib. moral. c. xxliij. dicit sic. Nā dum oīosa cāuere verba negligimus ad noxiam per
uenimus ut prius loq; aliena libeat: et postmodū detractionibus eorum ystā: de qui
bus loquitur lingua mordeat. Quodq; autem usq; ad agras cōtu melias erūpat.
Hinc seminans stimulis: ciuitur rīxe: accēdunt faces odioꝝ: pax tota extinguit
tur cordiū. Hec Greg. Et sic patet de sc̄do remedio p̄ luxuriam.

Tertiū remediū cōtra luxuriam est auertere oculos a vanitatibus.

Oculus in oēs sensus est pī
lus est pi
culosior. **L**ucus dictus est: quod occultū lumen habet. t. secretū: vel intus repositum.
Dicitur sensus vicinior est cerebro vñ om̄ia manat: ut inquit Isido. et ideo
mens et voluntas ex oculis magis discernit: sicut ergo oculus est inter om̄es
sensus nobilior: ita et periculosior. Propterea ad evadendū luxurie laqueos cu
stodia oculorum summa cum diligētia avano muliere aspectu obseruanda est. Unde
Aug. in libello de honestate mulierū: ita inquit. Quod si aliquis carbones appre